paruit ſpūſſanctus in ſpecie columbe ſuꝑ
eū. Math. iij. Ad deſignādū plenitudinē
oīs grē in eo (ſpūs ſapiē) Ly. i. doctor ſa
pientie. vel ſpūs q̄ eſt ſapiētia (⁊ intelle-
ctus. ſpi. cōſi. ⁊ fortitu. ſpūs ſcientie ⁊ pie
tatis: ⁊ replebit eū ſpi
ritus timor domini)
Ly. iſta oīa dona ꝑfe-
ctiſſime fuerūt in aīa
xp̄i q̄ fuit ꝑfectiſſima ī
oībus donis ⁊ chariſ
matib⁹ ſpirituſſancti.
(nō ſm viſionē oculo
rū) corporaliū (iudica
bit) qꝛ xp̄s ꝑ ſcientiaꝫ
ſuā ꝯgnoſcit omnia q̄
ſunt fuerunt vel erunt
quantūcūqꝫ ſunt ocul
ta: qꝛ homo videt ea q̄
patent. deus aūt intu-
etur cor (neqꝫ ſm au-
ditū auriū arguet) Li.
id ē nō īdigebit edoce
ri de veritate ab aliq̄.
qꝛ ꝑ ſeip̄m cognoſcit.
vn̄ Johis. ij. Opus ei
nō erat vt q̄s teſtimo-
niū ꝓhiberet de homi-
ne. Ip̄e eñ ſciebat q̄d
eſſet in homīe (ſ; iudi-
cabit in iuſticia paupe
res). ſ. euangelicos iu
dicans eos diuitijs ce
leſtibus dignos. vn̄ ō
Math. v. Beati pau-
peres ſpū qm̄ ip̄oꝝ eſt
regnū celoꝝ (⁊ arguet
in equitate ꝓ manſue
tis terre) Ly. qḋ fuit ī
plet ū qn̄ phariſeos ar
guit ꝓ aplis q̄s nota-
bant falſe de trāſgreſſione ſabbati ſcꝫ qn̄
reuellebant ſpicas manibus in die ſabba
ti (⁊ ꝑcutiet terrā). i. hoīes terrenos (vir
ga oris ſui). i. doctrina ſua arguendo eo
rū pctā (⁊ ſpiritu labiorū ſuoꝝ interficiet
impiū) Li. i. anixp̄m ſm qḋ ḋr. ij. ad Theſ
ſa. ij. Et tunc reuelabit̄ ille iniquus quē
dn̄s ieſus interficiet ſpū oris ſui. ⁊ deſtru
et illuſtratione aduent⁹ ſui (⁊ erit iuſticia
cingulū lumboꝝ eius ⁊ fides cinctorium
renum eius) Ly. i. iuſti ⁊ fideles adhere-
bunt ſibi. ſicut cingulū ⁊ lumbare adhe-
rent homini. ⁊ hoc patet impletū in aplis
alijſqꝫ diſcipulis ⁊ fidelibus ſibi ꝑ fidem
⁊ charitatem adherentibus.

requieſcet ſuꝑ eū ſpūs dn̄i.
ſpūs ſapiētie ⁊ ītellect⁹. ſpi-
rit⁹ concilij ⁊ fortitudis. ſpi
ritus ſcīe ⁊ pietatis. ⁊ reple-
bit eū ſpūs timoꝛ dn̄i. n̄ ſm
viſionē oculoꝝ iudicabit ne
qꝫ ſm auditū auriū arguet
ſ; iudicabit ī iuſtitia ꝑ pauꝑeſ
et arguet in eq̄tate ꝓ mā ſue
tis terre. ⁊ ꝑcutiet terrā vir-
ga oris ſui. ⁊ ſpū labiorū ſu-
orū īterficiet impiū. Et erit
iuſtitia cingulū lūborū ei⁹ ⁊
fides cinctoriū renū eius.

Itē de eodē feſto ſm ſecu
lares. Eſaie. vij.

In dieb⁹ illis Lo
cutus ē dominus ad achaz
dicens. pete tibi ſignū a do
mino deo tuo in profunduꝫ
inferni. ſiue in excelſum ſu-
pra. Et dixit achaz. non pe-
tam et non temptabo do-
minum. Et dixit audite er-

In dieb⁹ illis
Locutus ē do
min⁹ ⁊c̄. Iſta
ſcriptura Eſaie ꝓphe-
te loquit̄ ḋ dn̄o nr̄o ie
ſu xp̄o. vn̄ ḋr (In die-
bus illis). ſ. qn̄ Eſai-
as ꝓphetauit (Locu-
tus eſt dn̄s) ꝑ Eſaiam
ꝓphetaꝫ (ad achaz) q̄
fuit idolatra peſſimuſ
⁊ regnauit. xvi. annis
in irl'm. Cui Eſaias ꝓ
pheta p̄dixit liberatio
nē ppl'i de potentia du
orū regū. ſ. regis ſyrie
⁊ regis ſamarie. ꝑ quā
liberationē figurabat̄
vera liberatio generis
humani de poteſtate
hoſtis antiqui. Verū-
tam̄ qꝛ achaz credere
noluit. tunc dixit Eſai
as (pete tibi ſignum)
Ly. liberatiōis tue et
ppl'i tui ab hoſtib⁹. (a
dn̄o deo tuo) Ly. ⁊ nō
ab ydolis q̄ tu colis (ī
ꝓfundū inferni). ſ. vt
aliq̄s reducat̄ ab infe
ris ⁊ annunciet tibi ſi
cut factū fuit in tranſ-
figuratione dn̄i qn̄ ve-
nit moyſes ab inferis
⁊ apparuit cū helya q̄
adhuc eſt in paradiſo
(ſiue in excelſum ſupra) ac ſi dicat ſi vis
habere ſignū de celo ſicut habuit Ezechi
as rex qn̄ ſol decem lineis regreſſus eſt. ⁊
tp̄e ioſue qn̄ ſol ⁊ luna ſteterunt in bello
Gabaon (⁊ dixit achaz nō petā. (ſiq̄dem
achaz ſignū petere renuit. ne in ſigno gl'i
ficaret̄ dn̄s. ⁊ vilipēderent̄ ydola q̄ cole-
bat. ⁊ iō dixit Nō petā. ⁊ vt excuſationeꝫ
haberet non petendi ſubiunxit (⁊ nō ten
tabo dn̄m) ac ſi diceret. ſi peterē ſignū ten

go domus dauid. Nūquid parum eſt vobis moleſtos eſſe hominib⁹ quia moleſti eſtis et deo meo ꝓpter hoc dabit dn̄s ipſe vobis ſignū Ecce virgo ꝯcipiet ⁊ pariet filiū ⁊ vocabit̄ nomen eius emanuel. Butirū ⁊ mel cōedet vt ſciat reprobare malū et eligere bonū.

In feſto aplorū Philippi et iacobi Sapientie. v.

Tabūt iuſti ī mag̃ ꝯſtātia aduerſus eos q̄ ſe anguſtiauerūt et q̄ abſtulerūt labores eoꝝ Vidētes turbabūtur timore horribili. ⁊ mirabūtur in ſubitatōe inſꝑate ſalutis, dicentes ītra ſe pn̄iam agētes et p̄ anguſtia ſpūs gemētes Hi ſūt q̄s aliqn̄ habuim⁹ in deriſū ⁊ in ſilitudinē īprope rij. Nos inſenſati vitā illoꝝ eſtimabam⁹ inſaniā ⁊ finez illoꝝ ſine honore. Ecce quō cōputati ſūt inter filios dei et inter ſctōs ſors illoꝝ eſt.

tarē deū. ⁊ facerē contra legē dei que dicit. Mathei. iiij. Non tentabis dn̄m deuz tuū. Sed ex quo iuſſus fuit petere debuiſſet. Tamen alia tranſlatio habet. Nō petā ⁊ nō exaltabo dn̄m. q. d. Nullo vt dato ſigno exaltet̄ de⁹ ꝓpter qđ Eſaias ꝓpheta intulit dicens (audite ḡ dom⁹ dđ). q. d. Rex n̄ vult audire audiatis vos dom⁹ dauid (nunquid pax vobis ē moleſtos eſſe hominib⁹) id eſt ꝓphetis quos ſepe moleſtabant deridendo: affligēdo et occidendo. vt patet. iiij. Reg. ⁊. ij. li. Paralip. in plurib⁹ loc̄ (qr moleſti eſtis ⁊ deo meo) ſcꝫ ſignum ab eo oblatum renuendo ne nomen eius glorificetur. (propter hoc.) ſcꝫ ad declarationem nominis ſui principaliter. (dabit dn̄s ipſe vobis ſignum). ſ. liberatiōis veſtre ꝗuis ſitis īgrati quia deus multa bona facit inuitis ⁊ īgratis. vt đr Mathei. v. Pater veſter celeſtis ſolem ſuum oriri facit ſuper bonos ⁊ malos ⁊c̄. (Ecce virgo concipiet ⁊ pariet filium.) Ly. beata virgo Maria ꝓphetis denunciata que concepit ⁊ peperit manens virgo. (et vocabitur nomen ei⁹ emanuel) quod eſt interpretatum nobiſcuꝫ deus (Butirum ⁊ mel comedet) Lyr. hoc dicitur ad denotandum veram eius humanitatem. qr talibus nutritur homo maxime in puericia (vt ſciat reprobare malū ⁊ eligere bonum) Nam ipius xp̄i infantia non minuit eius ſapientiam, Nec pl⁹ ſciuit adultus q̄ paruulus. ſed plus oſtēdit ſapientiā ſuā adultus q̄ paruulus.

ſ Tabant iuſti in. Li. i. tempore iudicij (in magna conſtantia) quia ꝑfecti cum chriſto iudicabūt (aduerſus eos q̄ ſe anguſtiauerūt) Ly. inferendo nocumentū eis ī ꝑſonis (⁊ q̄ abſtulerunt labores eoꝝ) eis nocēdo in reb⁹ tꝑalib⁹ (videntes aūt turbabuntur timore horribili. ⁊ mirabunt̄ in ſubitatione inſperate ſalutis dicentes) Ly. qr videbunt iuſtos glorioſos in corpore ⁊ anima qđ nō crediderant futurū (⁊ pre anguſtia ſpiritus gementes intra ſe penitentiaꝫ agentes) ſed ſine fructu. Tū q̄a ſunt extra ſtatum meriti ⁊ demeriti. Tum q̄a non dolent ꝓpter offēſam dei: ſed ꝓpter penas īferni (Hi ſūt q̄s aliquādo habuim⁹ in deriſum) ſcꝫ in p̄ſenti vita (⁊ in ſimilitudinē improperij) Ly. qr improperantes aliq̄bus ponebant chriſtianos in exempluꝫ. dicentes ita miſer fias ſicut talis chriſtianus vel iuſtus (Nos inſenſati) Ly. per ignorantiā futurorū bonorū (vitaꝫ illorū eſtimabam⁹ inſaniā) eo q̄ cōtemnebant temporalem felicitatem ⁊ ꝓſperitateꝫ (⁊ finem illorum ſine honore) quia moriebantur in contemptu preſentis vite (quomodo computati ſunt inter filios dei) id eſt inter angelos (⁊ inter ſanctos ſors illorū eſt) ad quorū conſortiuꝫ tunc erunt aſſumendi cum corpore ⁊ anima.